

3 Cena Numeru
centy w Krakowie, Podgórzu
i na prowincyi.

PRENUMERATA

miesięczna w Krakowie i K. 50 h. (już z dostawą do domu);
na prowincyi z przesyłką pocztową i Kor. 50 hal. —
Prenumerata za granicą i m. 50 f., 2 fr. i rs.
POJEDYNCZE ETOZEMPLAKZE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCJACH PISN I NA WSZYST-
KICH DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitu 16 hal, za każdy następny raz 12 hal.
urobne ogłoszenia po 4 halercie od wiersza, (minimum
30 hal). Nadstane za wiersz petitu 50 hal. Spody na
każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za tytuł.
Inseraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczy.
Administracja „NOWIN”: ul. Wiślna L. 2,
otwiera od godziny 8 rano do godz. 4 wieczorem.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencya
Sokołowskiego, Pasaż Hausmana L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, ul. Wiślna L. 2, Tel. 340.
Ekspedycja „Nowin” ul. Wiślna L. 2.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 340)
od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze ulica Wiślna L. 2.
Rekwirowe nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 3 centy w Krakowie i na prowincyi.

Potęga ciemnoty. (Patr. „Ze świata”).

Odroczenie parlamentu.

Izba posłów odbyła wczoraj ostatnie posiedzenie przed Zielonemi Świątami; następnie, na skutek uchwały przewodniczących klubów, odbędzie się dopiero 2 czerwca. W międzyczasie pracować ma komisja budżetowa i ukończyć obrady nad budżetem. Tuż po ogłoszeniu sesji nastąpiło w posiedzeniu większość dla zarządki i powołania wiceprezesa Izby posłów. „Nene Frele Presse” uważa to odroczenie także za dowód, że plan finansowy ministra Bilińskiego nie ma szans urzeczywistnienia.

Korespondencja „Centrum” w następujący sposób określa sytuację: „Odroczenie plenarnych posiedzeń Izby nie pozostawia żadnych wątpliwości co do tego, że rząd nie rozporządza pewną większością, któraby uchroniła go przed klęskami na jawnych posiedzeniach parlamentu. — Niechocześnie, jakie kryje w sobie dla rządu wniosek nagły Susterstera (w sprawie banku agrarnego dla Bośni), dalej istnienie poważnych dyferencji w tej sprawie między rządem austriackim a wspólnym, w końcu zupełna niepewność ministerstwa w sprawie planu finansowego, niesprawiedliwa dostatecznie nadeżba rządu i oddanych mu stronnictw parlamentarnych.

Dalsze obrady komisji są obecnie zupełnie

obojętne, ponieważ przekonanie, że sytuacja w parlamencie jest dla obecnego rządu nie do utrzymania, a zwłaszcza, że przeciw Słowianom nie można zapisać, jest ogólnym i musi także u góry znaleźć odzwierciedlenie do czasu, aż Bismarck zawiąże się przed cesarzem, aby mu zająć sprawę z sytuacji politycznej i parlamentarnej. Musi powstać nowy system, pod tym bowiem tylko warunkiem Czesi i Polacy. Słowianie byłby skłonni akceptować Bismarcka jako przyszłego prezesa Izby posłów i razem z nim współdziałać w przeprowadzeniu nowego planu finansowego, przez który zaspokojony plan finansowy Bismarcka.”

Korespondent „Słowa Polskiego” z Wiednia stwierdza, że większość posłów austriackich przyznaje się do tego, że nie bierze udziału w pracy parlamentarnej (a także ludowy są przeważnie tylko gośćmi w parlamencie i „z wyjątkiem posła Średniawskiego, ks. Żygielskiego, Potoczka, przybywają tłumnie do Wiednia tylko na komendę, gdy chodzi o zrobienie awantury w Kolo polskim”), — notując pogłoskę o samolężnym rozwiązaniu Izby poselskiej:

„Mam też wrażenie, że w sferach decydujących dojrzała już myśl o rozwiązaniu Izby poselskiej. Niech ja szczerze przez rok potrwia to widokowi, że pod koniec roku, a nie w połowie, zamiast pracować: znowu w klubach bohatyryści urządzają awantury, znowu poselskie świecą posłami podczas głosowań wa-

żanych, — a niewątpliwie przyjdzie do rozwiązania Izby poselskiej!”
Co do nas jednak, wziętym bardzo, jakoby rząd ostatnio miał się z takim zamiarem. Jakby byłby cel rozwiązania? Wszak sama Izba nie byłaby lepszą od starej — i dopóki kwestie narodowościowe nie zostaną uregulowane, stosunki parlamentarne nie nastąpią.

Rada państwa.

Ostatnie posiedzenie.

Wiedeń. Na wczorajszym posiedzeniu Izby posłów w dalszym ciągu obrad nad wnioskiem Masaryka w sprawie skandalicznego procesu zagrzebskiego oświadczył prezydent gabinetu bar. Bismarck, że ze względów lojalności i kurtuazyi międzynarodowej musi mówić imieniem rządu o oświadczeniu się przeciw nagłości i meritum wniosku.

W dalszej dyskusji pos. Ivanisewicz i Bismarck nazwali proces zagrzebski bezwstydną kowadłową. W całym tym procesie chodzi o niegodny manewr polityczny przeciw koalicyi chorwacko-serbskiej. Pos. Mayer oświadczył, że na takich wnioskach, jak wniosek Masaryka traci się tylko czas. Pos. Redlich oświadczył, że proces w Zagrzebiu nie da się pogodzić z kierunkiem polityki państwa i dlatego musi się go potępić. Pos. Nemec omawiał stosowanie w Austrii paragrafu o zdradzie stanu i oświadczył, że soc. demokraci głosować będą za nagłością.

Po przemowie mówców generalnych Baljaka i Bernstorffera, który obaj przemawiali za nagłością, nagłość wniosku odrzucono. — Ze nagłością głosowało 167, przeciwko nagłości 189 (a więc rząd ponosił w każdym razie klęskę).

Następnie prezydent przystąpił do zamknięcia posiedzenia poda w drodze pisemnej; prawdopodobnie termin ten przypadnie na dzień 9 czerwca. Prezydent zapożycił do komisji budżetowej, by w międzyczasie ukończyć obrady nad budżetem, aby Izba mogła wykonać najważniejsze prawo swe: sezwolenia budżetu i kontroli.

Z SALI SĄDOWEJ.

„Honor chłopa”.

W jedną z wiosen koło Kalwaryi sanatoryj i pędzący gospodarz, nazwiskiem Koczwarza Kazimierz, zapisał tak zwaną alenawiczką ku swej nagłości, Agnieszce Ślusarzkiej, że czekał tylko stosownej chwili, aby się zameścić. Właściciel nie było o to, jak ten chłop, zwykle na wsi „swarzanie”, ale także „swarzanie”, które Koczwarza na „honor” wzięło. „Śleki” ty pło kryminalsko, że nie tu dotana i nawet rozmowa „galant”. — Wziął sobie w dłoń chłopca z ręką za „honor”. Złaził się wkrótce sposobność. Pożyciwa Agnieszka Ślusarzka, ale świadczą na odgłosu się Koczwarzy, „niechęć” przywiązująca sobie

Dziwna śmierć. (Patr. „Ze świata”).

raz jego gołębia. A że właściciel oddał na nową pocztę listy, agnieszka we wsi nazwałaby Masyński, który starał się go pociągnąć jakimś podarunkiem, więc i Ślusarzka postanowiła odwrócić te gołębia pawa „niechciewi”, co też i wykonała.

Koczwarza dowiedział się o wyrznięciu i już serce w nim dygotało z radości, gdy rozmyślał, jak on się teraz zemści na Ślusarzkiej. W pewien mroźny dzień marcowy zaprzęga Koczwarza konie do wozu o długiej godzinie w nocy i, wsiadłszy ze sobą znajomego gospodarza, Kazimierza Planetę, jedzie do wsi Zawady Łanckorobelskiej, gdzie ma się znaleźć Masyński. Ta głucha komora się do drzwi wzięły gminy.

Poświeca to naciąganiu, bo musiał odbrać swojego skradzionego gołębia od naciągacza.

— Nie mówcie błysko, w Zawadzie nie ma zło-
dział, a jeszcze żeby naciągacz!..

— Już ja wam świętomu prawdę mówię, pódziście

sprawdzić!

— Na wasom odpowiedzialność, dobrze. Ale muszę zrobić coś, żebyście nie wzięli domów we wsi, zbierając „przygłuszki” i „komisyja rewizyjny” wyrzuci o 3 g. w nocy do naciągacza. Ten przetranszowany komisja, nie wiedząc właściwie, w czym szałwili, oddaje urząd-
dowym osobom gołębką, którego Koczwarza uszczepił pakujko do kieszeni kotucha.

PRZEWROT.

Powiad z najbliższej przyszłości.
przez Ludwika Szczepańskiego.

Ciąg dalszy.

Lekarze przewidywali wybuch epidemii tyfusu skutkiem używania tej wody.

Zurządzenie wodociągów musiało na sposobie-
nie ludności Krakowa i Podgórze deprymować
wyrzucić wrznięcie, a w razie ponawiania wypraw
balonu nad miasto i dalszego burzenia fortyfika-
cji i domów mieszkalnych, wybuch paniki był nie-
uchronny.

Spełniwszy daleko sągady na Bielanych, roz-
chłazy w przełocie na wojskowe baraki trzy
mniejsze podzioki, które zajęły ogień i przypa-
rzyły o śmierć kilkunastu żołnierzy, balon płynął
dalej na zachód w zamiarze powolnego zombar-
dowania Krakowa.

Sciennilo się prawie zupełnie i śnieg padał
bez przerwy. Automobile pancerne, otrzymawszy
wiadomość o domniemanym kierunku lotu balonu,
dążyły wszystkie na Błonia...

Miny dwa długie kwadransy, w ciągu któ-
rych oddały piechoty na Woli Justowskiej i ko-
to fortu na Słokorniku nadaremnie śledziły ciem-
ny nieboiskton, wyzeczając ze drżeniem, żali
z góry nie spadnie śmiercionośna bomba. Była je-
dnak cisza dokoła, która przerywały tylko głuche
gromy dział rosyjskich, bombardujących bez przer-
wy fortyfikacje krakowskie.

Śnieg przesłaniał padła. Zapadała noc, względnie
jasna, bo biel śniega pokrywająca ziemię, rozja-
śniała ciemność.

Od miasta przez Błonia maszerowała kompania
piechoty i ciągnęła póbaterja artylerji pol-
nej, szmerząc na noc ku Woli Justowskiej i Chel-
nu, przede który nieprzyjaciel kierował coraz
ostrzejsze ataki.

Ochotnicy, koczującemu na czele kompanii, ma-
szującemu w wielkim przynębleniu, zdawało się
nagle, że słychać w powietrzu nad sobą, jakiś szum,
jakieś krzyki... Podniósł głowę i spojrzał: jakiś
ogromny przedmiot przesunął się w przestwor-
nie, nisko nad ziemią, mającąc niewyraźnymi kształta-
mi, które odchyliły się od ciemnego nieba niebois
tylko dzięki temu, że ow kolas był od góry po-
kryty białą warstwą śniegu.

— Balon! balon! — krzykali żołnierze.

Oczek kompanii, na widok złowróżbnego po-
twora panicznym strachem przejęta, rzuciła się do
ucieczki na odległość, większość jednak
bez komendy wycofowała karabiny i rozpoczęła
badający ogień.

Wielekłość ogarniała żołnierzy na widok tego
straszego, bezlitosnego wroga, który nareszcie
zbiżył się na odległość strażu, wielokroć tak,
że byłoby ledwie pod grad bomb, tyle tylko lepiej
dojrzał i z bliższego dystansu mógł ostrzeliwać
potworny balon. Ochotwie nagle, wyrzawszy
karabiny z rąk żołnierzy, dawali ogień do po-
więtrznego wroga.

A balon nie uciekał i nie rzucał też pocisków,
lecz coraz niżej opadał ku ziemi. Byłoby to skut-
te ostrzeliwania?

Inna była przyczyna. Załoga balonu w ferwo-
rze bombardowania nie wzruszała, była uwaga na
śniegu, który coraz grubszą warstwą osadzał się
na powierzchni balonu i ciężarom swoim przytła-
czał go do ziemi. I przyszła chwila, że balon po-
czął raptownie opadać. Gdy smarkowano niebez-
pieczeństwo, usłowo zawrócił z drogi. W tem
jeden motor odmówił służby, a przy próbie skrę-
tu popsuł się ster.

Ciąg dalszy nastąpi.

Ceny bez konkurencyi.

KUFRY, WALIZY, TORBY, TOREBKI, NECESSERY,
PLEDY ang., PELERYNY męskie i damskie, ORYG. TYROLSKIE, NIEPRZEMAKALNE,
PASKI modne damskie, GRZEBIENIE ozdobne do fryzur, RĘKAWIČKI z najlepszych fabryk.

FABRYCZNY SKŁAD PARASOLEK i PARASOLI poloca ANASTAZY FRONCZ Kraków Floryańska 17.

99

